

Fővárosi Ítélet

Az ügy száma: 1.Pf.20.175/2023/7/II.

A felperes: felperes, felperes címe

A felperes képviselője: Dentons Réciczka Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

Az alperes: I.r. alperes, I.r. alperes címe, I. rendű,

II.r. alperes, II. r. alperes címe, II. rendű

Az alperes képviselője: Z. Tóth Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, amely az I. és II. rendű alperest képviseli

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 27.P.20.018/2023/6.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítélet az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 190.500 (százkilencvenezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára e határozat meghozatalának napjától számított 60 napon belül.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes vállalkozó, kiterjedt üzletei, családi kapcsolata (az személynek fia), és életmódja következtében munkáját jelentős sajtóérdeklődés követi.

[2] A valaszonline.hu internetes portálon 2022. november 15-én „Itt a bizonyíték: már felperes is a százmilliárdosok ligájában focizik” (1. *kijelentés*) címmel jelent meg cikk, melynek bevezetője az alábbiakat tartalmazza:

[3] „A kormányfő földije (személy2) és veje (személy3) után a jegybankelnök 36 éves gyermeke is a százmilliárdosok ligájába igazolt (2. *kijelentés*). A családbarát ország új sztárjáról eddig csak annyit tudhattunk, hogy luxuséletmódot folytat és titokzatos magántőkealapok, bank-ügyletek környékén tűnik fel, ám a Porsche-gyűjtő, magánrepülőző fiú mögül hiányzott az a konkrét vagyontömeg, amely alapján felkerülhetett volna ilyen-olyan gazdaglistákra. A Válasz Online viszont most kiszúrta egy különös hitelügyletet, ahol felperes kvázi sajátjaként rendelkezett közel 150 milliárd forintnyi (112 ezer négyzetméternyi) irodaházrengeteggel (4. *kijelentés*)”.

[4] „A jegybankot vezető személy1 fia úgy lett a Nemzeti Együttműködés Rendszerének egyik üzleti és bulvárjelképe, hogy a nagyvilági allűrökön kívül alig van valamije - legalábbis papíron. felperes hivatalosan a cég1 Zrt. nevű cégen keresztül birtokolja a javait, például egyetlen működő üzemet, a városi cég2 Kft.-t.”

[5] „A lényeg, hogy a cég2 és a könyvelőcég kimutatott nyeresége biztosan nem elég arra, hogy felperes hobbiból Porschét gyűjtsön, magánrepülőzzön diplomata-útlevelemmel furikázzon, ingatlanokat halmozzon, életet habzsoljon. Honnan van forrása mindezt, ha egyébként nem szerepel a száz leggazdagabb magyar között, tehát még a virtuális elitklubba kerülés limitjét, azt a „rongyos” 12 milliárdot sem tudta összekaparni? A válasz persze az, hogy felperes ennek a sokszorosát is összekaparthatta, csak ezt (egyelőre) nem akarja a kívüljár számára láthatóvá tenni. Ám a Válasz Online most kiszúrta egy különös hitelügyletet, melyben az bank-elnök fia kvázi sajátjaként rendelkezett közel 150 milliárd forintnyi (112 ezer négyzetméternyi) irodaházrengeteggel (5. *kijelentés*). Megkockáztatjuk tehát: az személy4 erőterében értelmezhető személy2 és a kormányfő 36 éves vejeként ismert személy3 után az utóbbival egykorú felperes is berobbant a százmilliárdosok ligájába (radikálisabb hangulatúaknak: a nepotista államkapitalizmus VIP-mezőnyébe) (3. *kijelentés*).

[6] Nézzük a részleteket lépésről lépésre:

[7] 1. felperes már emlegetett cég1 Zrt.-je közvetlenül az ideai parlamenti választások után több leánycéget is alapított, köztük a cég3 Zrt.-t.

[8] 2. Június elején e vállalat felét megvette a személy2 dominálta - ám mint írtuk, 23 százalékból a személy1-kör magántőkealapjaihoz is köthető - bank2 Bank, de a részvénytársaság egyszemélyes vezetője a jegybankelnök gyermeke maradt.

[9] 3. Cégbíróági dokumentumok arról tanúskodnak, hogy ezt követően felperes és az bank2 több lépésben bő százmillió euró, azaz 40 milliárd forintnál is több tőkét pumpált a cég3ba (a tulajdonosi részesedésnek megfelelő fele-fele arányban).

[10] 4. A hitelbiztosítéki nyilvántartás szerint a cég3 Zrt. gigantikus hitelt is felvett ugyancsak az bank2-től; a kölcsön „ellentételezésként” 85 millió euró, mai áron körülbelül 35 milliárd forint erejéig jegyeztek be jelzálogot különböző ingatlanokra.

[11] 5. Az így betérhelt „különböző ingatlanokat” érdekes módon nem a cég csoport-csoport vagy felperes szolgáltatotta a hitel fedezetéül, hanem az 57,4 százalékból a magántőkealap neve I., 42,6 százalékból magántőkealap neve II. Magántőkealap által birtokolt cég4 Kft.

[12] Vagyis egy olyan cég állt helyt személy1 magánhiteléért, amely formailag független tőle, de a gyakorlatban mégsem az. Ráadásul a cég4 nem holmi mikroérdekeltség: az bank kötvényprogramját élvező társaság hivatalosan publikált féléves vezetőségi jelentéséből kiolvasható, a vállalat mintegy 150 milliárd forint értékű 112 ezer négyzetméternyi, jórészt alacsony energiaigényű, fenntartható irodaházat birtokol.”

[13] „Noha kérdéseinket felperes összes létező elektronikus levélcímére elküldtük, semmilyen válasza nem méltatta lapunkat és olvasóinkat, így nem tudhattuk meg, hogyan rendelkezhetett kvázi sajátjaként a cég4 összes ingatlanával (6. *kijelentés*). Természetesen a hitelnyújtó bank2-t is megkérdeztük arról: tudomásuk szerint van-e a személy1 családnak köze tulajdonosi oldalról az elmúlt egy-két évben az egyik legnagyobb magyar irodacéggé terebélyesedett cég4hez? A bank kommunikációs igazgatósága nem győzte hangsúlyozni: „a hitelintézeti törvény értelmében semmilyen konkrét, hitelezésre irányuló kérdésben nem áll módunkban válaszolni.” Próbáltuk a magántőkealap neve - magántőkealapokat irányító alapkezelőt is szóra bírni a személy1 - számról, ám személy5 vezérigazgató azt írta: cége „a befektetők kifejezett hozzájárulása nélkül nincs feljogosítva arra, hogy a befektetési alapok

által kibocsátott befektetési jegyek mindenkori tulajdonosainak kilétét megossza más piaci szereplőkkel.”

[14] „Itt tartunk tehát most: azt (még) nem írhatjuk le, hogy biztosan személyi család valamely tagja tulajdonolja az egyik legnagyobb magyar irodacéget - vagy különböző magántőkealapokon keresztül más ingatlanokat, bankdarabokat, egyebeket -, de az már biztos, hogy a közel 150 milliárdosra értékelt cég4 Kft.-t felperesnek hatalmában áll saját érdekében »megmozdítani« (7. kijelentés) A kép mindenesetre tisztul, és talán hamarosan új szereplőt köszönthetünk a leggazdagabb magyarokat listázó kiadványok első oldalain.”

[15] A felperes az I. rendű alperesnek 2022. december hó 14. napján elektronikus úton, 2022. december hó 15. napján pedig postai úton megküldött megkeresésében az alábbi helyreigazító közlemény oly módon történő közzétételét kérte, hogy az a cikk címe alatt, a lead felett, a cikk elérhetőségének időtartamában, de legalább 30 napig, a cikkel azonos módon, betűtípussal és betűméretben, kommentár nélkül kerüljön megjelenítésre:

[16] „A valaszonline.hu internetes hírportálon 2022. november 15-én megjelent „Itt a bizonyíték: már felperes is a százmilliárdosok ligájában focizik” című cikkben azt a valótlan tényről állítottuk, hogy felperes vagyona meghaladja a 100 milliárd forintot.

[17] A cikkben továbbá valós tényeket hamis színben tüntettünk fel, és azt a hamis látszatot keltettük, hogy felperes tulajdonosa a cég4 Kft.-nek, illetve a cég4 Kft. ingatlanjai felett tulajdonosi jogokat gyakorol azáltal, hogy biztosítékot nyújtott felperes által közvetetten és nem kizárólagosan tulajdonolt cég hitelügyletéhez.

[18] A valóság ezzel szemben az, hogy felperes sem tulajdonosi, sem vezető tisztségviselői pozícióban nem áll a cég4 Kft.-ben. A cég4 Kft. üzleti döntéseiről annak vezető tisztségviselői és tulajdonosai, magántőkealap neve I. és magántőkealap neve II. magántőkealapok döntenek.”

[19] Az I. rendű alperes a felperes kérelmétől elzárkózva nem jelentetett meg helyreigazító közleményt.

[20] A felperes keresetlevelében az előzetes kérelmében közöltekkel azonos tartalommal és módon kérte az I. rendű alperes helyreigazítás közzétételére való kötelezését és a II. rendű alperes marasztalását a per költségeiben.

[21] Előadása szerint a cikk alábbi közlései valótlan tényállítások:

[22] (1) „Itt a bizonyíték: már felperes is a százmilliárdosok ligájában focizik”.

[23] (2) „a jegybankelnök 36 éves gyermeke is a százmilliárdosok ligájába igazolt”.

[24] (3) „felperes is berobbant a százmilliárdosok ligájába (radikálisabb hangulatúaknak: a nepotista államkapitalizmus VIP-mezőnyébe)”.

[25] Az alábbi kijelentések pedig való tény hamis színben történő feltüntetésének minősülnek:

[26] (4) „felperes kvázi sajátjaként rendelkezett közel 150 milliárd forintnyi (112 ezer négyzetméternyi) irodaházrengeteggel”.

[27] (5) „az bank-elnök fia kvázi sajátjaként rendelkezett közel 150 milliárd forintnyi (112 ezer négyzetméternyi) irodaházrengeteggel”.

[28] (6) „Noha kérdéseinket felperes összes létező elektronikus levélcímére elküldtük, semmilyen válasza nem méltatta lapunkat és olvasóinkat, így nem tudhattuk meg, hogyan rendelkezhetett kvázi sajátjaként a cég4 összes ingatlanával”.

[29] (7) „az bank-elnök fia kvázi sajátjaként rendelkezett közel 150 milliárd forintnyi (112 ezer négyzetméternyi) irodaházrengeteggel”.

[30] A felperes érvelése szerint valótlan az az állítás, amely szerint vagyona meghaladja a 100 milliárd forintot, valamint a valós tényeket hamis színben feltüntető, hamis látszatot keltő állítás, hogy tulajdonosi jogokat gyakorol a cég4 Kft., illetve annak vagyontárgyai felett. A résztulajdonában álló vállalkozás által visszafizetési kötelezettséggel felvett hitel elveikben sem értelmezhető a vagyonaként. A hitel összege egyebekben egyharmada az állítás szerinti százmilliárdos vagyonnak. A cég4 Kft. ingatlanvagyonra nem függ össze a saját vagyonával, mert önmagában az a tény, hogy a nevezett cég nyújtott biztosítékot a részérdekeltségébe tartozó gazdasági társaság által felvett hitelhez – mely a piacon rendszeresen előforduló gyakorlat – nem ad alapot ezen következtetés levonásához.

[31] Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását indítványozta.

[32] Elsődlegesen eljárási kifogást terjesztett elő. Állítása szerint az előzetes helyreigazítási kérelem 2022. december 14-i elektronikus úton történő megküldése alapján rögzült az előzetes kérelem sajtószerv részére történő kézbesítésének időpontja. A sajtóper kezdeményezésére nyitva álló határidő ennek alapján 2023. január 3. volt. Az igényérvényesítés törvényi határidejét a felperes elmulasztotta, mert a keresetet 2023. január 5-én nyújtotta be.

[33] A kereset érdemét tekintve azzal védekezett, hogy a felperes a szöveg összefüggéseiből kiragadott közléseket sérelmez, amelyeket jelentősen torzított tartalommal interpretált. Kérte annak értékelését, hogy a kijelentéseket tartalmazó írás egy háromrészes, tényfeltáró cikksorozat utolsó részeként jelent meg. Megítélése szerint a kifogásolt közlések értékelésekor mindhárom sajtóközlemény tartalmát figyelembe kell venni.

[34] Közlései a felperes érdekeltségébe tartozó társaság hitelfelvételének és az annak biztosítékul szolgáló vagyonnak a felperes által vitássá nem tett, jelentős közérdeklődésre számot tartó tényeiből levont következtetésnek, azaz véleménynyilvánításnak minősülnek, melyekkel összefüggésben nincs helye helyreigazításnak. A vélemény ténybelileg megalapozott. A cikk szerzője okkal vonhatta le azt a következtetést, hogy a felperes olyan gazdaságilag erős személy, aki képes látszólagosan alacsony megtakarítás mellett milliárdos összegű hitelt felvenni és az ahhoz szükséges fedezetet megmozdítani.

[35] Értelmezése szerint a felperes eljárása ténylegesen a rendelkezési jogban megtestesülő tulajdonosi részjogosítvány gyakorlásának minősíthető. Ez egyáltalán nem felel meg a szokásos piaci gyakorlatnak, mert úgy tűnik, hogy a felperesnek hatalma van a fedezetet vállaló cég4 Kft. 150 milliárd forintnyi vagyonát „csatasorba állítani” az érdekeltségébe tartozó gazdasági társaság által felvett hitel fedezetének biztosítása végett.

[36] Kitért arra is, hogy az írás megjelenését megelőzően kérdéseivel eredménytelenül kereste a felperest, a hitelügylet további érintettjei (a hitelező pénzintézet bank2, a magántőkealap neve Magántőkealapok irányítói) pedig titoktartási kötelezettségükre hivatkozva zárkóztak el a nyilatkozattól.

[37] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

[38] A felperest a II. rendű alperes javára 301.076 forint perköltség, az állam részére 36.000 forint kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

[39] Ítéletének indokolásában idézte Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) IX. cikkében, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdésében, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) bekezdésében, valamint a 496. § (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakat.

[40] Megállapította, hogy az I. rendű alperesnek az igényérvényesítés elkésettségére vonatkozó kifogása alaptalan. A 2022. december 15-én postai úton megküldött és 2022. december 16-án kézbesített előzetes helyreigazítási kérelem megfelelőségét az I. rendű alperes sem tette vitássá, és a felperes az ehhez képest számított keresetindítási határidő utolsó napján (2023. január 5.) a keresetet a bíróságra benyújtotta.

[41] Az elsőfokú bíróság az elvégzett szövegértelmezés eredményeként megállapította, hogy a felperes a kifogásolt közléseket az összefüggéseikből kiragadta, azokat nem a cikk egészének kontextusába helyezve értelmezte, amely eljárás alkalmat adott az állítások eredeti jelentéstől lényegesen eltérő interpretálására. Az írás (sem kifejezett közléssel, sem hiperlinkkel) nem utalt a korábban megjelent két cikkre, így a nem ismert előzmények a perbeli sajtóközlemény értékelésénél nem vehetőek figyelembe.

[42] A közlések tartalmát nem a közgazdasági ismeretekkel rendelkező szakember, hanem az átlagosan tájékozott olvasó szempontjai, ismeretei alapján kell értékelni. Ennek megfelelően a perben nincs relevanciája a pénzügyi, befektetési fogalmak, állítások használata precizitásának. Abból kellett kiindulni, hogy egy átlagosan tájékozott olvasó számára milyen tényleges tartalmat hordoznak a kifogásolt kijelentések.

[43] Az (1), (2) és (3) pontban kifogásolt közléseket szövegösszefüggésükben vizsgálva azt állapította meg, hogy az I. rendű alperes nem azt állította, hogy a felperesnek százmilliárdos vagyona van, hanem azt, hogy az általuk „kiszúrt” hitelügylet alkalmas bizonyítékul szolgálhat erre. A cikk kifejezetten tartalmazza a következtetésben rejlő bizonytalanságot is, nevezetesen, hogy azt még nem lehet leírni, hogy biztosan a felperes vagy családja tulajdonában van a mintegy 150 milliárnyi ingatlanvagyonnal rendelkező cég (cég4 Kft.), mely a felperes résztulajdonában álló cég hitelfelvételéhez adott fedezetet. Annyi jelenthető ki biztosan, hogy a felperesnek hatalmában állt ezen vagyontömeget „megmozdítani”, hitele biztosítékaul felhasználni.

[44] A felperes részérdekeltségébe tartozó társaság által felvett hitelhez a cég4 Kft. által rendelkezésre bocsátott biztosíték tényének állítása alkalmas a felperesnek százmilliárdos vagyonára vonatkozó következtetés levonására. Ez a következtetés tipikusan véleménynyilvánítás, amely miatt nincs helye sajtó-helyreigazításnak.

[45] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a kifogásolt közlések véleményként történő értelmezését támasztja alá azok objektív alapú tényállításoktól távolálló, az újságírói figyelemfelhívást, túlzást sem nélkülöző „bombasztikus” (szenzáció keltését célzó) kifejezőmódja. A felperes egzisztenciájának megjelenítéseként használt kifejezések (a százmilliárdosok „ligájában” focizik, oda igazolt, oda berobbant), alkalmas annak kifejezésére, hogy a felperes rendkívül gazdag ember, akinek helye lenne „ilyen-olyan gazdaglistákon”. Ez az állítás egyéni tudattartalomtól függő értékítélet, azaz vélemény, amely miatt helyreigazítás nem kérhető.

[46] Nem tulajdonított jelentőséget az elsőfokú bíróság a vagyontömeg pontos meghatározásának. Megítélése szerint annak sem volt jelentősége, hogy a hitelt vissza kell fizetni, továbbá, hogy a hitel összege mintegy egyharmada az alperes állítása szerint 100 milliárdra rúgó vagyonnak. Az I. rendű alperes nem a hitelre, illetve annak mintegy 35 milliárdos összegére, hanem az arra biztosítékot szolgáltató cég (cég4 Kft.) 150 milliárdos vagyonára hivatkozott a felperes vagyonára vonatkozó becsléseivel összefüggésben.

[47] Megállapította, hogy a felperes által sem vitatott tények és az alperes véleménye közötti összefüggés megállapítható volt: a cikk abból a tényből, hogy a felperes részbeni érdekeltségébe tartozó gazdasági társaság hitelét egy 150 milliárdos vagyonnal rendelkező cég biztosította, az I. rendű alperes levonhatta azt a következtetést, hogy a felperes képes volt a biztosítékul szolgáló vagyontömeget „megmozdítani”, ami értelmezhető az ezen

vagyontömeggel való rendelkezésnek. A vélemény helyessége vagy helytelensége nem releváns, a ténybelileg megalapozott vélemény alkotása és közzététele jogilag eredményesen nem támadható.

[48] Az írás nem az általánosság szintjén, hanem pontokba szedve, az - értelmezése szerint releváns - tényeket megjelölve, azokat logikai sorrendbe állítva vezette le érvelését, abból tehát egyértelműen kitűnik, hogy a felperest érintő közléseket (a véleményét) mely okból, mely tényekre alapította.

[49] A felperes nem tette vitássá a cikk ténybeli alapját képező hitelfelvételre, illetve biztosítéknyújtásra vonatkozó tényállításokat, és nem állította azt sem, hogy az I. rendű alperes hiányosan vagy összefüggéseiből kiragadva adta elő a közlése alapjául fekvő tényeket. Ez pedig eleve megalapozatlanná teszi az e címen előterjesztett igényt.

[50] A (4) - (7) számú közlések vonatkozásában az elsőfokú bíróság azt hangsúlyozta, hogy a cikk nem állítja, hogy a cég4 Kft. mintegy 150 milliárdos ingatlanvagyonra a felperes tulajdonában áll, illetve ezen vagyontömeg felett tulajdonosi jogokat gyakorol. Az írás csak annyit közöl, hogy a felperes „kvázi sajátjaként” rendelkezett ezen vagyontömeggel akkor, amikor azt a résztulajdonában álló gazdasági társaság által felvett hitel biztosítékeként be tudta állítani, azt „meg tudta mozdítani” ebből a célból. Ez a következtetés vélemény, mellyel szemben sajtó-helyreigazítási igénynek nincs helye.

[51] Az elsőfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

[52] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

[53] Jogorvoslati kérelmében az első fokon hozott határozat keresete szerinti tartalommal történő megváltoztatását és a II. rendű alperes perköltségben marasztalását kérte.

[54] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában foglaltakra alapította.

[55] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a cikket helytelenül értelmezte, és annak alapján téves jogi következtetésre jutott.

[56] A sérelmezett közlések valós tartalmuk szerint, összefüggésükben sérelmesek rá nézve.

[57] Az írás már a címében („Itt a bizonyíték: már felperes is a százmilliárdosok ligájában focizik”), illetve teljes tartalmát tekintve is azt állítja, hogy százmilliárdos vagyona van, illetve azt a hamis látszatot kelti, hogy szabadon rendelkezik egy olyan gazdasági társaság vagyonával, amelynek nem ő a tulajdonosa.

[58] A keresetlevélben támadott közlések a cikk kontextusában is jogsértőek. Az elsőfokú bíróság helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy összefüggéseikből kiragadva kifogásolta a közléseket.

[59] Annak állítása, hogy valaki gazdag, vagy rendkívül gazdag ember, valóban szubjektív értékítélet, azaz vélemény kérdése. Az I. rendű alperes azonban azt állította róla, hogy a „százmilliárdosok körébe” tartozik, ami egy átlagolvasó szempontjából azt jelenti, hogy a vagyona meghaladja a 100 milliárd forintot. Az írás tehát nem általánosságban állította róla, hogy gazdag, hanem kifejezetten számszerűsítette a vagyonának mértékére vonatkozó állítást, így ez az állítás nem lehet szubjektív megítélés, illetve vélemény kérdése. Az ugyanis bizonyítható, hogy a vagyonának mértéke valóban meghaladja-e a 100 milliárd forintot.

[60] Annak kijelentésével, hogy „azt még nem lehet leírni, hogy biztosan a felperes vagy családja tulajdonolja azt a mintegy 150 milliárnyi ingatlanvagyonnal rendelkező céget”

a sajtóközlemény szerzője maga is elismeri, hogy a vagyona vonatkozó állítások valótlanok, megalapozatlanok.

[61] Ha a felperes vagyoni helyzetére vonatkozó közlések véleménynek is minősülnének, akkor azok nem okszerű következtetés eredményei.

[62] Az elsőfokú bíróság a véleménynek minősített közlések ténybeli megalapozottságával kapcsolatban is téves megállapításra jutott.

[63] Álláspontja szerint az I. rendű alperes nem az Smtv. 13. §-ban foglalt kötelezettségeinek megfelelően járt el, mikor a cikkben említett hitelügylettel kívánta igazolni, hogy a vagyona meghaladja a közölt nagyságrendet. Az erre vonatkozó közlések tényállítások, illetve azok okszerű levezetése nem alátámasztott, így esetleges vélemény jellegük esetén a ténybeli megalapozottságuk hiányos.

[64] A hitel összegét nem neki, hanem a cég3 Zrt. részére folyósították. A cikkben szereplő adatok szerint is mindössze 50%-ban tulajdonosa a hitelt felvevő társaságnak. A hitel összege pedig 35 milliárd forint volt. Mindezek alapján a hitelügylet távolról sem alkalmas az állítólagosan 100 milliárdos vagyonának bizonyítására.

[65] A cég4 Kft. ingatlanvagyonának értéke szintén nem alkalmas arra, hogy a vagyonának mértékét bizonyítsa, hiszen maga az írás is elismeri, hogy nem ő a tulajdonosa a cég4-nek.

[66] Állította, hogy a cikk valós tényeket hamis színben tüntet fel az ő és a cég4 Kft. állítólagos kapcsolatáról, az átlagolvasó számára azt a hamis látszatot kelti, mintha ő tulajdonosa lenne a cég4 Kft.-nek, illetve a cég4 Kft. ingatlanjai felett tulajdonosi jogokat gyakorolna.

[67] Érvelése szerint a valós tények hamis színben feltüntetése különösen akkor áll fenn, ha „a közlést tevő arra törekszik, hogy a közlemény formailag véleményként hasson, azonban a sejtetéseknek, a vélt összefüggésekre utalásnak az eredménye, hogy a közlemény egészéből tényállításokra lehet következtetni. A cikk egyértelműen arra utal, célzó, hogy ő rendelkezik a cég4 Bulidings Kft. vagyonelemeivel, mikor leírja, hogy a „kvázi sajátjaként rendelkezik”, illetve „hatalmában áll sajátjaként megmozdítani” a cég4 Kft.-t, illetve az annak tulajdonában álló ingatlanokat. Ez pedig a valóság elferdítése, hiszen semmilyen „hatalma” nincs a cég4 Kft. felett, nem tulajdonosa és nem ügyvezetője a társaságnak, és ezzel az I. rendű alperes is tisztában van.

[68] A hitelügylet, illetve a biztosítéki ügylet önmagában nem eredményezi, hogy bármilyen befolyása lenne a cég4 Kft.-ra. A „kvázi sajátjaként rendelkező” és a „hatalmában áll saját érdekében megmozdítani” kifejezések az átlagolvasó szempontjából is tulajdonosi pozíciót jelentenek, hiszen köznyelvi értelemben nincs különbség a kvázi és a valódi tulajdonos között. A cikk éppen azért használja ezeket a szófordulatokat, hogy formailag véleményként hassanak a tartalmilag valótlan következtetésre indító célzásai, utalásai. Az írásban közölt információk, illetve az azokból levont „következtetések” között nem áll fenn logikai kapcsolat, azok nem tekinthetők okszerűnek.

[69] A felperes jogi érvelését a másodfokú tárgyaláson kiegészítette. Előadása szerint a sérelmezett közlések vonatkozásában alapjogi teszt elvégzése szükséges annak eldöntéséhez, hogy azok a véleménynyilvánítási szabadság magasabb szintű oltalmát élvezik-e. Álláspontja szerint az írás témája nem olyan társadalmi és politikai kérdés, amit a közérdekű viták eredményeznek, ugyanis nem közpénz felhasználásáról, hanem egy – magántőkealapok bevonásával történt – hitelügyletről van szó. A cikkből az sem derül ki, hogy milyen kereskedelmi megállapodás van a jelzáloghitelfedezet mögött.

[70] A felperes nem közszereplő, ebből a szempontból nem a státuszának, hanem annak van jelentősége, hogy a közügyeket érintő nyilvános vitában önkéntes elhatározása folytán válik-e a közélet alakítójává. A cikket érintően sem gazdasági, sem politikai értelemben vett közszereplésről nincs szó, erre tekintettel a sérelmezett közlések vonatkozásában fokozott tűrési kötelezettsége nincs. A nyilvánosság előtt szerepelni, a társadalomra hatást gyakorolni nem akart, a közvélemény formálása sem volt célja, ezért jogvédelem illeti meg a kritikákkal szemben.

[71] Az I. rendű alperes valós tényeket hamis színben tüntetett fel, a valóságnak megfelelő adatok, tények (a cég4 biztosítékot adott) mellett valótlan tények feltüntetésével, a kvázi tulajdonosként történő megjelölésével.

[72] Hangsúlyozta, hogy magánhitelt vett fel. A cikk azt állította, hogy a cég4 Kft. tőle formailag ugyan független, de gyakorlatilag nem az. A „kvázi sajátja” kijelentést egy átlag magyar olvasó úgy értelmezi, hogy az adott személy tulajdonos.

[73] Sérelmezte, hogy az I. rendű alperes a mögöttes kereskedelmi megállapodásról nem írt. A valóság teljes kibontásához további való tények, például a felek közötti kereskedelmi megállapodás közlése is szükséges lett volna, ennek elmaradása pedig tartalmilag fogyatékos, a valóságot elferdítő, azt hamis színben feltüntető közléseket eredményez. Álláspontja szerint a kereskedelmi kapcsolat nem egyenlő a tulajdonosi jogállással.

[74] Az I. rendű alperes megsértette a sajtóetikai szabályokat, nem törekedett hiteles, gyors, pontos tájékoztatásra. Az írásban a magán- és családi életével összefüggő, dehonesztáló megjegyzések szerepeltek (a jegybankelnök 36 éves gyermeke luxuséletmódot folytat, amelyhez hiányzik a vagyontömeg, a NER üzleti és bulvár jelképe, nagyvilági allűrjei vannak, diplomata útlevéllal „furikázik” és „az életet habzsolja”). Ezekből a kijelentésekből - a tulajdonosi háttér tisztázásának hiányában - egy átlagolvasó azt olvashatja ki, hogy ha nem lenne a jegybankelnök fia, akkor semmilyen teljesítményre sem lenne képes. Álláspontja szerint ezek az emberi méltóságát és a jóhírnevét sértő megállapítások.

[75] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérték.

[76] Előadásuk szerint a kifogásolt közlések tényekből levont következtetések, vélemények, amelyek a sajtó- és véleményszabadság alkotmányos védelmét élvezik. Az írásban az I. rendű alperes nem állította, hogy a felperes vagyona 100 milliárd forint.

[77] A felperes a cikkből kiragadott bizonyos részeket, a közlések így elveszítették az írás egészéhez fűződő, okszerűen értelmezhető kapcsolatukat.

[78] A felperes a valótlan tényközlés megállapítása mellett nem fejtette ki, hogy mik a való tények, a tények hamis színben feltüntetése esetében pedig azt, hogy melyek a hamis tények.

[79] Az I. rendű alperes az újságíró szakma írott és íratlan szabályait betartotta, a felperes személye körüli megismerhető, elérhető adatokat feldolgozta és azok alapján készítette el a cikket.

[80] A perben számos bizonyítékot szolgáltatott annak alátámasztására, hogy mely tények alapján vonta le a következtetéseit. A sérelmezett írás egy tényfeltáró cikksorozat harmadik része volt. A sorozat a jegybankhoz került közpénzek privatizálódását vizsgálta, ennek keretében a magántőkealapokat, az azokhoz kapcsolódó személyeket, cégek hálóját. Így jutott el a cikkek szerzője a felpereshez, a résztulajdonában lévő társaságok önmagukban nem mutatnak olyan tőkeerőt, amely indokolná, hogy a felpereshez látszólagosan nem köthető

cég dologi jogi adósként jelenjen meg a 150 milliárd forintos ingatlanvagyonnal a felperes érdekében folyósított banki hitel mögött.

[81] A nyilvános cégadatokból megismerhető gazdasági intézkedések nem szokványosak és alapot adnak annak a következtetésnek a levonására, hogy a felperes olyan, gazdaságilag erős személy, aki képes a látszólagos alacsony megtakarítás mellett milliárdos hitelt és ahhoz szükséges fedezetet megmozgatni, rendelkezni a fedezeti vagyon felett. Az adott vagyontömegre vonatkozó jelzálog biztosítása komoly korlátozást jelent a tulajdonos számára a dolog felett, amit okszerűen és általánosan az vállal, aki maga teljeskörűen rendelkezik a dologgal.

[82] A felperes a hitel felvételét nem, csupán annakösszecszerúségét vitatta, ami lényegtelen tévedésnek minősülhetne. Nem tette vitássá a harmadik személy által biztosított jelzálogjog létét és azt sem, hogy a fedezeti ingatlanvagyon értéke 150 milliárd forint. A cikk nem a felperes érdekeltségébe tartozó gazdasági társaság hitelfelvételét vizsgálta.

[83] Az I. rendű alperes az Smtv. 13. §-át nem sértette, a közlés előtt a felperest megkereste, de a felperes nem nyilatkozott, észrevételt sem tett. A közhiteles nyilvántartásból vett információkat, a cikk megjelenése előtt az újságíró ellenőrizte.

[84] Az I. rendű alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségét teljesítette. Kétségtelenül kritikai élű megfogalmazással élt, de véleményt fogalmazott meg, amely az alkotmányos szempontból védett véleménynyilvánítás körébe tartozik. Ténykérdés, hogy a hitel felvevője a cég3 tulajdonosai között tartja számon az bank-t. felperes a cég2 révén nagybeszállítója az banknak, ez a köz érdeklődésére számot tartó körülmény, ahogyan az is, hogy ki vehet részt ilyen tenderekben.

[85] A fellebbezés alaptalan.

[86] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson bírálta el. Az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Az elsőfokú ítéletet a felperes fellebbezésében teljes terjedelmében támadta, annak jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt.

[87] A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között a másodfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy az I. rendű alperes a cikkében állított-e valótlan tény, illetve hamis színben tüntette-e fel a valóságot megjelölt tényeket.

[88] Az elsőfokú bíróság által is felhívott Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a sajtóban megjelenő tartalmak értékelésénél azt kell kiindulópontnak tekinteni, hogy a felperest ért sérelem valótlan vagy a valóságot hamis színben feltüntető tény állításával, híresztelésével valósulhat meg. Nem lehet ugyanakkor sajtó-helyreigazítás alapja véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat. Ezek vonatkozásában legfeljebb az vizsgálható, hogy a közléseknek van-e valós ténybeli alapjuk.

[89] Az ügy eldöntése szempontjából jelentősége van annak, hogy a kifogásolt közlések milyen szöveggörnyezetben találhatók, és az írás tartalma a közügyek megvitatásához kapcsolódik-e. Az Alkotmánybíróság gyakorlata ugyanis egységes abban, hogy a közéleti közlésekhez fokozottabb alaptörvényi védelem kapcsolódik {az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata, Indokolás [39]}.

[90] A megszólalás jogi megítélésénél – ugyancsak az Alkotmánybíróság által alakított gyakorlat szerint – különbséget kell tenni a tények állítása és az értékítéletek között. A megkülönböztetés alapja, hogy vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmetlen, a bizonyíthatóan hamis tények azonban önmagukban nem állnak

alkotmányos védelem alatt” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}. Ebből következően pedig „[a] véleménysszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [40]}.

[91] Az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítélet és a személyes meggyőződést közvetítő vélemény mindaddig, amíg összefüggésben áll a közüggyel és nem gyalázkodik, attól függetlenül élvezi a véleménysszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző, vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tükröz.

[92] A szabad véleménynyilvánítás korlátainak adott esetre vonatkozó meghatározásánál figyelemmel kell lenni a 3329/2017. (XII. 8.) és 13/2014. (IV.18.) AB határozatokban kialakított tesztre. Ennek során első lépésként azt kell vizsgálni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, a közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Második lépésként a bíróságoknak azt kell eldöntenie, hogy a közlés tényállításnak vagy értékítéletnek minősül-e: a közügyeket érintő értékítéletek szabad folyása biztosított, hiszen a tényállításokkal szemben az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és nem igazolható. Végül vizsgálni kell, hogy a korlátozás nem lépte-e túl a véleménynyilvánítás határát: „a véleménysszabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelyek célja pusztán megalázás, illetve a bántó vagy sértő kifejezések használata vagy más jogsérelem okozása” {3329/2017. (XII. 8.) AB határozat, Indokolás [30] – [32]}.)

[93] Az Alkotmánybíróság a 23/2019. (VII. 18.) AB határozatában kifejtette, hogy a médiaszolgáltató alkotmányos jogát gyakorolva szabadon tudósíthat a közérdeklődésre számot tartó eseményekről. E szabadsága kiterjed annak meghatározására is, hogy mely eseményekről milyen részletességgel és tartalommal ad tájékoztatást. Amennyiben a sajtószabadság gyakorlása sérti más alapjogát vagy valamilyen alkotmányos célt, akkor arról kell döntenie, hogy a konkrét esetben a sajtószabadság gyakorlásának vagy az azt korlátozó célnak kell-e inkább teret engednie {Indokolás [19]}.

[94] A perbeli cikk azt vizsgálja, hogy a luxus életmódot folytató személyként bemutatott felperes mögött áll-e valamilyen jelentősebb vagyontömeg, amennyiben igen, az miben testesülhet meg.

[95] Az írás egy három részes tényfeltáró cikksorozat utolsó része, amelynek vizsgálatához, az alapjogi érintettség megállapításához – ugyancsak az Alkotmánybíróság iránymutatása alapján – szükséges a teljes hírfolyam figyelembevétele. Ezért az első két sajtóközlemény figyelembevételére is szükség van. Ezek az írások – az elsőfokú bíróság hivatkozásával szemben – a sérelmezett írásból linkelt tartalomként elérhetőek, azokra egyebekben maga a cikk is utal.

[96] A jogkérdés megítélésénél abból kell kiindulni, hogy a felperes önmagában a családi kapcsolatait, üzleti, vállalkozási tevékenysége alapján nem közszereplő. A cikkek azonban azt vizsgálják, hogy a felperes vagyonosodása állami pénzeket érint-e. A 2022. május 17-én „Saját egyetem és féktelen luxus – a személyi kör is beszállt a magántőkealapok honfoglalásába” címmel megjelent írás a jegybanki alapítványi vagyon sorsával foglalkozik, mondanivalója szerint ez a vagyon 2015-16 óta tovább privatizálódott. Azt állítja, hogy a NER a gazdasági befolyásszerzését a magántőkealapok intézményére építi, amelyek már személyi és fia körül is hálózatot alkotnak. A cikk bemutatja a jegybankelnök családja körüli vagyonfelhalmozást. A 2022. október 7-én „Előjött a NER újabb nagyágyúja: összeköltözött az eddig bujkáló személyi-klán” címmel közölt írás pedig azzal foglalkozik, hogy egy út neve bank-ingatlanba majdnem minden olyan magáncég és tőkealap „összeköltözött”, amely jegybanki milliárdokat és ingatlanokat „szippantott magába” az elmúlt években.

[97] A sérelmezett sajtóközlemény a felperes személyét helyezi a középpontba, az ő vagyonosodásával foglalkozik, megkísérelve feltárni, hogy a felperes mögött milyen vagyontömeg állhat.

[98] Ezek az egymásra épülő cikkek – azok tárgyára, aktualitására tekintettel – közügyben való megszólalásnak minősülnek. A sajtó érdeklődését is felkeltette a jegybanki alapítványi vagyon sorsa, az, hogy ez az állami vagyon privatizálódott-e, a vagyonelemek kihez kerültek és azokat milyen formában próbálják a nyilvánosság elől elrejteni.

[99] Az írás címében megjelenő közlés, miszerint „Itt a bizonyíték: már felperes is a százmilliárdosok ligájában focizik” az írás tartalmában többször is megismétlődik. Az figyelemfelhívó módon foglalja össze a cikk tartalmát. Ezzel a technikával olyan – való tényekből levont – értékítéletet alkot, amely nem ad alapot sajtó-helyreigazítás elrendelésére.

[100] A sajtóanyag – a felperes érvelésével szemben – a támadott közlésekkel nem azt állítja, hogy a felperesnek százmilliárdos vagyona van. Az írás azt kutatja, hogy a felperes a luxus életmódját miből finanszírozhatja, rendelkezik-e a láthatóvá tettél nagyobb vagyonnal. A cikk egy különösnek tartott hitelügyletre hívja fel a figyelmet, azt emelve ki, hogy „az bank-elnök fia kvázi sajátjaként rendelkezett közel 150 milliárd forintnyi (112 ezer négyzetméternyi) irodaház-rengeteggel”. Az írás való tényeket közöl (cég3 alapítása, tulajdonosváltozása, a cég feltőkésítése, hitelfelvétele, az azt biztosító – 35 milliárd forint erejéig bejegyzett – jelzálogjog, a hitel fedezetéül szolgáló ingatlanokat nem a felperes, illetve a cég csoport-csoport, hanem a felperestől látszólag független, magántőkealapok által birtokolt cég4 Kft. szolgáltatatta), amelyek alapján összefüggéseket állít fel, következtetéseket von le.

[101] Értékelése szerint a felperes olyan – gazdaságilag erős – személy, akinek módja van egy – tulajdonába nem tartozó – jelentős vagyontömeget fedezetként egy, a résztulajdonában álló gazdasági társaság által felvett hitel mögé beállítani, azzal kvázi sajátjaként rendelkezni. Ezen alapuló következtetés az is, hogy a felperes – a külvilág felé mutatottakkal szemben – már a „százmilliárdosok ligájában focizik”. Amennyiben a való tényeken alapuló, okszerű, a logika alapvető szabályaival ellentétben nem álló következtetés értékítéletnek minősül, sajtó-helyreigazítás nem rendelhető el, még akkor sem, ha a közlést a felperes magára nézve szubjektíve sérelmesnek tartja.

[102] A sajtóközlemény való tényeket hamis színben – sem azok csoportosításával, sem bizonyos tények elhallgatásával – ugyancsak nem tüntet fel. A felperes által e körben kiemelt szövegrészletek nem állítják, és szövegösszefüggésükben vizsgálva nem is közvetítik az átlagosan tájékozott olvasóknak, hogy a felperes tulajdonosa a cég4 Kft.- nek, annak ingatlanjai felett tulajdonosi jogokat gyakorol. A rendelkezésre álló tények alapján levont következtetéssel, értékítélettel a sajtóközlemény csupán arra hívja fel a figyelmet, hogy a felperes egy tulajdonában nem álló cég ingatlanvagyonát képes volt megmozgatni, egy, a résztulajdonában álló cég hitelének fedezetéül beállítani.

[103] A felperes a hitel felvételét, és a harmadik személy által biztosított ingatlanok – fedezetként – jelzáloggal történő megterhelését nem vitatta, mint ahogyan azt sem, hogy a fedezetül szolgáló ingatlanvagyon értéke 150 milliárd forint.

[104] A Kúria szerint „a sajtószabadság érvényesülésének fontos része az, hogy a sajtó számára adott legyen annak lehetősége, hogy a tudomására jutott tényekből, adatokból következtetéseket vonjon le és erről kifejtse véleményét” (a Kúria Pfv.IV.20.849/2020/4. számú ítélete). Téves a felperesnek a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megsértésére alapított, az Smtv. 13. §-ra történő hivatkozása.

[105] Az Smtv. 13. §-a értelmében a tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatók kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és

európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban kiegyensúlyozottan tájékoztatni. E kötelezettség részletes szabályait törvény az arányosság és a demokratikus közvélemény biztosítása követelményeinek megfelelően állapítja meg. Az I. rendű alperes nem az Smtv. 1. § 5. pontja szerint minősülő lineáris médiaszolgáltató, hanem az 1. § 6. pont alatt meghatározott sajtótermék szerkesztősége, a II. rendű alperes pedig a sajtótermék kiadója. Ezért az I. rendű alperes vonatkozásában a felperes sikerrel nem hivatkozhat a kiegyensúlyozott tájékoztatási kötelezettség megszegésére.

[106] Az ügyben vizsgálandó sajtóközlemény által kifejtett vélemények, az adott ügylet és az azt körülölelő, valós tények megjelölt szempontú értékelése a való tényeket nem tünteti fel hamis színben. Az írás az értékelés, vélemény kifejtésével az olvasóra bízva a tényekhez kapcsolódó, a felperesre nézve akár negatív következtetés levonását. Az írásban megjelenő való tények értékelése azonban nem jelenti a való tények hamis színben feltüntetését.

[107] A kifejtett indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta. A Pp. 364. § utaló rendelkezése szerint irányadó 81. § (1), (2) és (5) bekezdése, a 83. § (1) bekezdése és a 499. § (1) bekezdése alapján a sikertelenül fellebbező felperest kötelezte a hírportál üzemeltetője, a II. rendű alperes részére az alperesek jogi képviselőjének munkadíjából álló másodfokú perköltség megfizetésére. Annak mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) és (5) bekezdése szerint, az alperesek felszámításának figyelembevételével határozta meg 190.500 forint, áfával emelt összegben.

[108] A tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett 48.000 forint fellebbezési illeték megtérítésére is a pereszes felperest kötelezte a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése és az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés *b)*, *c)* pontjára, a 42. § (1) bekezdés *a)* pontjára, a 46. § (1) bekezdésére, a 62. § (1) bekezdés *f)* pontjára tekintettel.

[109] A Fővárosi Ítéltábla az IM rendelet – 2023. január 1-jétől, a 26/2022. (XII. 6.) IM rendelettel módosított – 3. § (2) bekezdésének megfelelően döntött az illeték megfizetéséről.

[110] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes.

[111] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2023. április 20.

dr. Kovács Helga s.k.

dr. Kovács Éva s.k.

Az aláírásban akadályozott

a tanács elnöke előadó bíró
 helyett dr. Kovács Helga s.k.

dr. Stecbauer Anita bíró

a tanács elnöke